فوتبال

شب سیاه پرتغال بدون رونالدو

تیم ملی پرتغال در نخستین مسابقه خود پس از پایان حضور کریستیانو رونالدو در ترکیب ملی، یکی از تلخ‌ترین شب‌های تاریخ فوتبال این کشور را تجربه کرد. شاگردان ژرژ ژسوس در دیداری از رقابت‌های لیگ ملت‌های اروپا، با نتیجه سنگین ۴ بر یک برابر دانمارک شکست خوردند؛ نتیجه‌ای که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های ورزشی داشت. این شکست از آن جهت اهمیت بیشتری پیدا کرد که پرتغال سال‌ها به حضور رونالدو در مسابقات بزرگ عادت کرده بود و حالا باید بدون کاپیتان و ستاره تاریخی خود به مسیرش ادامه دهد. برناردو سیلوا در دقیقه ۹۰+۳ تنها گل پرتغال را به ثمر رساند، اما این گل هم نتوانست از تلخی شکست کم کند. ژرژ ژسوس پیش از این مسابقه درباره غیبت رونالدو با پرسشی درباره دلتنگی برای این بازیکن مواجه شده بود. پاسخ او هم درخور توجه بود: «دلتنگی برای چه؟ او دیگر اینجا نیست». سرمربی پرتغال البته تأکید کرد که پس از ۲۳ سال حضور رونالدو در تیم ملی، طبیعی است که هواداران همچنان نام او را به یاد بیاورند. حالا شکست ۴ بر یک برابر دانمارک، فشارها را روی کادر فنی پرتغال افزایش داده است. این تیم باید نشان دهد که می‌تواند بدون تکیه بر نام بزرگ رونالدو نیز در سطح اول فوتبال اروپا باقی بماند.

آمریکا با ۶ گل پوچتینو را بدرقه کرد

تیم ملی آمریکا در رقابت‌های لیگ ملت‌های کونکاکاف موفق شد هائیتی را با نتیجه ۶ بر صفر شکست دهد؛ پیروزی پرگلی که در آستانه پایان همکاری مائوریسیو پوچتینو با فوتبال ملی آمریکا اهمیت ویژه‌ای پیدا کرد. کریستین پولیسیک، کاپیتان آمریکا، با به ثمر رساندن دو گل نقش مهمی در این پیروزی داشت. تراستی، هال، مک‌کنی و بالوگان دیگر گل‌زنان آمریکا در این مسابقه بودند تا نماینده کونکاکاف یکی از قاطعانه‌ترین بردهای خود را به ثبت برساند. این مسابقه از آخرین حضورهای پوچتینو روی نیمکت آمریکا محسوب می‌شود. طبق گزارش منتشرشده در ورزش سه، قرار است سرمربی آرژانتینی پس از مسابقه برگشت دو تیم، راهی انگلیس شود تا چالش تازه‌ای را آغاز کند. پوچتینو که سابقه هدایت تیم‌هایی همچون تاتنهام، پاری‌سن‌ژرمن و چلسی را دارد، در فوتبال باشگاهی انگلیس چهره‌ای شناخته‌شده است. به همین دلیل، بازگشت احتمالی او به لیگ برتر انگلیس می‌تواند یکی از سوژه‌های مهم روزهای آینده فوتبال اروپا باشد.

بازگشت دستیار پروفسور به پرسپولیس؟

در مطلبی منتشرشده در انجمن یک سایت ورزشی کرواسی، از احتمال بازگشت آندره پانادیچ به پرسپولیس و حضور دانیل پرانیچ، بازیکن سابق باین‌مونیخ، در کادر فنی سرخ‌پوشان صحبت شده است.

در حالی که مهدی تارتار فصل جاری را با حضور کریم باقری، وحید فاضلی، علیرضا محمد و رضا جباری آغاز کرده، حالا نام دو مربی کروات به‌عنوان گزینه‌های احتمالی اضافه‌شدن به کادر فنی سرخ‌پوشان مطرح شده است. آندره پانادیچ، مربی سابق پرسپولیس و دانیل پرانیچ، بازیکن پیشین باین‌مونیخ، دو چهره‌ای هستند که نامشان در یک مطلب منتشرشده در انجمن سایت ورزشی اسپورت‌نت کرواسی دیده می‌شود. پرسپولیس در فصل جاری از کادری کاملا ایرانی استفاده کرده، اما با توجه به خواسته هواداران، بررسی احتمال اضافه‌شدن مربیان خارجی را در دستور کار قرار داده است. هدف از این اقدام نیز افزایش توان فنی کادر فعلی و کمک به تیم در مسیر رقابت برای قهرمان لیگ برتر ایران عنوان شده است. در این مطلب با عنوان «مربیان کروات در رادار پرسپولیس؛ پانادیچ به بازگشت نزدیک‌تر از پرانیچ» ادعا شده که باشگاه ایرانی در حال بررسی امکان استخدام دو مربی کروات برای تقویت کادر فنی خود است. نکته مهم اینکه پانادیچ در فصل نخست حضور برانکو در کادر فنی تیم پرسپولیس حضور داشت اما از جمع سرخ‌پوشان جدا شد و جای خود را به سر تن چوک داد. نکته جالب اینکه در این مطلب، شانس آندره پانادیچ برای حضور در پرسپولیس بیشتر از دانیل پرانیچ ارزیابی شده است. نویسنده مدعی است بر اساس اطلاعات موجود، احتمال بازگشت پانادیچ به‌عنوان دستیار سرمربی فعلی پرسپولیس بالاتر از حضور بازیکن سابق باین‌مونیخ خواهد بود.

دو مسیر متفاوت در فوتبال ملی آسیا

ژاپن به‌سوی آینده، ایران گرفتار گذشته

عکس: فدراسیون فوتبال

سپهر خرمی: پیروزی ژاپن مقابل برزیل و برد ایران برابر فلسطین، فقط دو نتیجه در یک فیفادی نیستند؛ این دو مسابقه تصویری از دو نگاه متفاوت به آینده فوتبال ملی را نشان می‌دهند. ژاپنی‌ها در روزهایی که خود را برای عبور از نسل فعلی و ساختن تیمی تازه آماده می‌کنند، یکی از بزرگ‌ترین تیم‌های فوتبال جهان را شکست داده‌اند؛ اما در ایران، حتی پیروزی ۲ بر صفر مقابل فلسطین هم نتوانسته پرسش‌های قدیمی درباره کیفیت تیم ملی، میانگین سنی بازیکنان، تصمیم‌های امیر قلعه‌نویی و افق آینده فوتبال کشور را کنار بزند. تفاوت ماجرا فقط در نام حریفان نیست. ژاپن مقابل برزیل به پیروزی رسیده و ایران برابر فلسطین به دو گل دست یافته که هر دو بعد از اخراج یک بازیکن حریف به ثمر رسیده‌اند. این مقایسه البته به‌تنهایی نمی‌تواند معیار دقیقی برای سنجش قدرت دو تیم باشد، اما وقتی اتفاقات این دو مسابقه را کنار تصمیم‌های مدیریتی و فنی دو فدراسیون قرار می‌دهیم، تصویر روشن‌تری از فاصله نگاه‌ها به فوتبال ملی به دست می‌آید. مسئله اصلی این است که ژاپن برای آینده برنامه‌ریزی می‌کند، در حالی که فوتبال ایران همچنان درگیر تصمیم‌هایی است که بیشتر به حفظ وضع موجود شباهت دارد تا ساختن یک تیم تازه.

پیروزی بعد از اخراج؛ تمام واقعیت ایران و فلسطین

تیم ملی ایران در تورنمنت چهارجانبه بصره، شنبه ۲۳ آبان، برابر فلسطین قرار گرفت و در نهایت با نتیجه ۲ بر صفر به پیروزی رسید. نتیجه‌ای که در نگاه نخست می‌تواند برای تیم امیر قلعه‌نویی امیدوارکننده باشد، اما مرور جریان مسابقه نشان می‌دهد نباید از کنار جزئیات آن به‌سادگی عبور کرد. نیمه نخست مسابقه بدون گل به پایان رسید. فلسطین در شرایطی بازی را دنبال می‌کرد که هنوز ۱۱ بازیکن در زمین داشت و توانسته بود دروازه خود را بسته نگه دارد. تیم ملی در این مدت نتوانست برتری خود را به گل تبدیل کند و برای رسیدن به نتیجه مطلوب، با مشکلاتی در شکستن ساختار دفاعی حریف مواجه بود. نقطه تغییر مسابقه دقیقه ۶۵ بود؛ جایی که عمید صفوته، بازیکن فلسطین، با دریافت دومین کارت زرد از زمین اخراج شد. فلسطین از آن لحظه مجبور شد با ۱۰ بازیکن به بازی ادامه دهد و فقط چند دقیقه بعد، شرایط برای ایران تغییر کرد. سردار آزمون در دقیقه ۸۰ گل نخست ایران را به ثمر رساند و صالح حردانی هم در دقیقه ۸۴ اختلاف را به دو گل رساند. به این ترتیب، تیم ملی در فاصله کمتر از ۲۰ دقیقه پس از اخراج بازیکن فلسطین، دو بار به گل رسید. این اتفاق به معنای بی‌ارزش‌بودن پیروزی ایران نیست. تیمی که مقابل حریف ۱۰نفره قرار می‌گیرد، باید بتواند از برتری عددی خود استفاده کند و ایران هم همین کار را انجام داد. با این حال، پرسش مهم‌تر این است که چرا تیم ملی در زمانی که فلسطین با ۱۱ بازیکن بازی می‌کرد، نتوانست به گل برسد؟ در فوتبال ملی، نتیجه اهمیت دارد، اما چگونگی رسیدن به نتیجه هم به همان اندازه مهم است.

ژاپن و برزیل؛ پیروزی برای امروز و سرمایه‌گذاری برای فردا

در همان روزی که ایران در بصره مقابل فلسطین قرار گرفت، ژاپن در سنگاپور یکی از مهم‌ترین نتایج فوتبال ملی خود در سال‌های اخیر را رقم زد. سامورایی‌ها در مسابقه‌ای تماشایی، برزیل را با پنج بار قهرمانی جهان با نتیجه ۳ بر ۲ شکست دادند. این پیروزی فقط به دلیل نام حریف اهمیت نداشت، بلکه از نظر روحی و فنی هم برای ژاپنی‌ها اتفاق بزرگی بود. این نتیجه دومین پیروزی ژاپن برابر برزیل در ۱۶ رویارویی دو تیم بود. البته نباید فراموش کرد برزیل تعدادی از بازیکنان همیشگی خود را در اختیار نداشت، اما حضور بازیکنانی مثل وینیسیوس، رافینیا، مارکینیوش و گابریل مارتینلی نشان می‌داد حریف ژاپن تیمی بی‌نام‌ونشان نبوده است. نکته مهم‌تر، کیفیت نمایش ژاپن و جسارت این تیم مقابل یکی از پرافتخارترین تیم‌های جهان بود. ژاپنی‌ها پس از آنکه در جام جهانی ۲۰۲۶ با نتیجه ۲ بر یک به برزیل باخته بودند، این بار توانستند شکست قبلی را جبران کنند. آنها به‌جای آنکه صرفا به دنبال حفظ نتیجه باشند، در دقایق پایانی همچنان برای رسیدن به گل پیروزی تلاش کردند. اما اتفاق جالب‌تر این مسابقه، به نیمکت ژاپن مربوط می‌شد؛ جایی که هاجیمه موریاسو آخرین روزهای حضورش در تیم ملی را سپری می‌کرد. سرمربی ژاپن که از سال ۲۰۱۸ هدایت این تیم را بر عهده داشت، تصمیم گرفته بود پس از پایان رقابت‌های جام ملت‌های آسیا از سمت خود کنار برود. با این حال، تعویق جام ملت‌ها برنامه او و فدراسیون فوتبال ژاپن را تغییر داد.

استعفای موریاسو؛ وقتی آینده از صندلی مربی مهم‌تر است

تعویق جام ملت‌های آسیا از ژانویه ۲۰۲۷ به دسامبر همان سال، فقط یک تغییر در تقویم مسابقات نبود؛ این اتفاق برای فوتبال ژاپن به معنای بازنگری در برنامه انتقال قدرت روی نیمکت تیم ملی بود. قرار بود موریاسو در جام ملت‌های آسیا تیم را هدایت کند و پس از آن، گو اوبوا، سرمربی تیم زیر ۲۳ سال ژاپن، مسئولیت هدایت تیم بزرگسالان را بر عهده بگیرد. اما با عقب‌افتادن مسابقات، فدراسیون ژاپن تصمیم گرفت این انتقال زودتر انجام شود. بر اساس اعلام فدراسیون، دیدارهای دوستانه برابر برزیل و پاراگوئه آخرین مسابقات موریاسو روی نیمکت ژاپن خواهند بود. موریاسو پس از پیروزی برابر برزیل هم موضع خود را تغییر نداد. او تأکید کرد قصد ادامه همکاری ندارد و باید مسئولیت را به سرمربی بعدی تحویل دهد. این تصمیم از جهتی قابل تأمل است؛ چراکه ژاپن درست در روزی که یکی از بزرگ‌ترین پیروزی‌های تاریخ فوتبال خود مقابل برزیل را جشن می‌گرفت، درباره آینده نیمکتش تصمیم‌گیری می‌کرد.

جوان‌گرایی موقت؛ تصمیمی که قرار نیست ادامه پیدا کند

یکی از نکات قابل توجه درباره تیم ملی ایران در تورنمنت بصره، کاهش میانگین سنی بازیکنان بود. قلعه‌نویی در این اردو از تعدادی بازیکن جوان‌تر استفاده کرد و تلاش شد ترکیب تیم نسبت به برخی اردوهای قبلی، چهره تازه‌تری داشته باشد. این اتفاق در نگاه نخست مثبت است. تیم ملی ایران به بازیکنان جوان نیاز دارد؛ بازیکنانی که بتوانند در مسابقات بین‌المللی تجربه کسب کنند و در آینده جایگزین ستاره‌های پا به سن گذاشته شوند. اما مسئله اینجاست که جوان‌گرایی نباید به یک تصمیم مقطعی برای پایین‌آوردن میانگین سنی در یک تورنمنت تبدیل شود. قلعه‌نویی در اظهارات خود این موضوع را مطرح کرده که در اردوهای بعدی دوباره از بازیکنان باتجربه و سن‌بالا استفاده خواهد کرد. همین حرف، پرسش‌های بیشتری درباره فلسفه انتخاب بازیکنان در تیم ملی ایجاد می‌کند. اگر قرار است بازیکنان جوان به تیم ملی دعوت شوند، باید بدانیم هدف از این دعوت چیست. آیا آنها قرار است به تدریج وارد ترکیب اصلی شوند؟ آیا کادر فنی قصد دارد برای جام ملت‌های آسیا و رقابت‌های بعدی، هسته اصلی تیم را تغییر دهد؟ یا حضور جوان‌ترها صرفا به دلیل شرایط خاص تورنمنت بصره و نیاز به استراحت‌دادن به برخی بازیکنان باتجربه بوده است؟ جوان‌گرایی با دعوت چند بازیکن جوان اتفاق نمی‌افتد؛ مهم‌تر از دعوت، اعتمادکردن است. بازیکن جوان باید فرصت بازی پیدا کند، در مسابقات دشوار محک بخورد و اشتباهاتش بخشی از مسیر پیشرفت او باشد. اگر قرار باشد در اردوهای بعدی دوباره همان بازیکنان قدیمی به ترکیب بازگردند و فرصت بازی از جوان‌ها گرفته شود، اتفاق خاصی رخ نداده است. مشکل فوتبال ایران این است که معمولا درباره تغییر نسل صحبت می‌شود، اما هنگام تصمیم‌گیری، احتیاط جای برنامه‌ریزی را می‌گیرد.

فاصله‌ای فراتر از یک نتیجه فوتبالی

در نهایت، مقایسه ایران و ژاپن در این فیفادی را نباید صرفا به دو نتیجه متفاوت محدود کرد. ایران فلسطین را ۲ بر صفر شکست داد و ژاپن برزیل را ۳ بر ۲؛ اما ارزش خبری این دو مسابقه، فراتر از اعداد روی تابلو است. ژاپن در حالی برزیل را شکست داد که سرمربی‌اش در آستانه تحویل‌دادن نیمکت به نسل بعدی مربیان قرار دارد. فدراسیون این کشور حتی با وجود تعویق جام ملت‌های آسیا، برنامه انتقال مسئولیت را تغییر داد و اجازه نداد همه‌چیز به تعویق بیفتد. در مقابل، فوتبال ایران همچنان با مسئله‌ای قدیمی دست‌وپنجه نرم می‌کند: تیمی که به بازیکنان جوان نیاز دارد، اما سرمربی‌اش هنوز برای استفاده مستمر از آنها تصمیم قطعی نگرفته است. مسئله این نیست که قلعه‌نویی باید دقیقا مانند موریاسو استعفا بدهد یا هر مربی باتجربه‌ای باید از فوتبال کنار برود. تفاوت اصلی در نگاه به آینده است. ماندن یک مربی زمانی ارزشمند است که بتواند تیمی بسازد که حتی پس از پایان دوران کاری خودش هم قابلیت ادامه مسیر داشته باشد. تیم ملی ایران در سال‌های گذشته به بازیکنان باتجربه متکی بوده و طبیعی است این بازیکنان همچنان کیفیت فنی داشته باشند، اما نمی‌توان تا ابد با تکیه بر نام‌های آشنا پیش رفت. فوتبال ملی به خون تازه، ایده‌های تازه و شجاعت در تصمیم‌گیری نیاز دارد. شاید مهم‌ترین تفاوت همین‌جا باشد؛ ژاپن برای فردای فوتبالش برنامه دارد، اما ایران هنوز درگیر امروز است.

فراتر از فوتبال

دبیر در آستانه جدایی از کشتی

یکی از مهم‌ترین سوژه‌های امروز ورزش ایران به آینده مدیریتی علیرضا دبیر در فدراسیون کشتی مربوط می‌شود. ورزش سه در گزارشی اختصاصی از نزدیک‌بودن دبیر به ترک فدراسیون کشتی خبر داده است؛ اتفاقی که در صورت نهایی‌شدن می‌تواند به هفت سال حضور او در رأس یکی از مهم‌ترین فدراسیون‌های ورزشی ایران پایان بدهد. دبیر که از چهره‌های شناخته‌شده کشتی ایران در دوران قهرمانی و مدیریت محسوب می‌شود، از سال ۱۳۹۸ ریاست فدراسیون کشتی را بر عهده داشته است. دوران مدیریت او با اتفاقات مهمی در کشتی ایران همراه بوده؛ از موفقیت‌های تیم‌های ملی در رقابت‌های جهانی و المپیک گرفته تا تغییرات ساختاری در اردوها و شیوه آماده‌سازی کشتی‌گیران.

شاگردان عطایی در گام اول پیروز شدند

تیم والیبال فولاد سیرجان ایرانیان رقابت‌های لیگ آسیای مرکزی را با برد مقابل نماینده میزبان آغاز کرد. تیم ملی والیبال فولاد سیرجان ایرانیان در نخستین مسابقه خود از رقابت‌های لیگ آسیای مرکزی به مصاف نماینده هند رفت و پیروز شد. شاگردان بهروز عطایی در دیدار افتتاحیه این رقابت‌ها برابر تلوگو بلک هاوکس از کشور میزبان به میدان رفتند و با نتیجه ۳ بر یک پیروز شدند. نماینده والیبال ایران در دومین مسابقه‌اش از ساعت ۱۶:۳۰ امروز، ۲۵ آبان، مقابل توریپدوز بنگلور از هند به میدان می‌رود. لیگ والیبال آسیای مرکزی از ۲۴ آبان تا یکم آذرماه به میزبانی شهر بوبانشور کشور هند پیگیری می‌شود و پنج تیم از هند (سه تیم)، ایران و قزاقستان برای تنها سهمیه لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۷ به مصاف یکدیگر می‌روند.

کارلسن صدر را از دست می‌دهد؟

مگنوس کارلسن پس از عملکرد ضعیف در مسابقات قهرمانی جهان بوداپست، در آستانه ازدست‌دادن صدر رنکینگ فیده است که از جولای ۲۰۱۱ آن را در اختیار داشته است. مگنوس کارلسن، استاد بزرگ نروژی و قهرمان شطرنج جهان، در آستانه ازدست‌دادن صدر رنکینگ فیده پس از ۱۵ سال است. صدرنشینی بلامنازع او در جدول برترین شطرنج‌بازان جهان که از سال ۲۰۱۱ به دست آمده، به دلیل عملکرد ضعیف در مسابقات جدید قهرمانی جهان شطرنج که در بوداپست برگزار می‌شود، در خطر است. کارلسن ۳۵ساله در شش بازی اول مرحله گروهی، هیچ پیروزی‌ای به دست نیاورد و در بازی قبل نیز شکست تلخی مقابل هایک مارتیروسیان از ارمنستان متحمل شد. در رنکینگ زنده، کارلسن ۱۵.۸ امتیاز از دست داده و خطر سقوط به زیر مرز دوهزار و ۸۰۰ امتیاز را برای اولین بار در ۱۷ سال گذشته تجربه می‌کند. نزدیک‌ترین رقیب کارلسن، فابیانو کاروانا از آمریکاست که در بوداپست عملکرد خوبی داشته است.

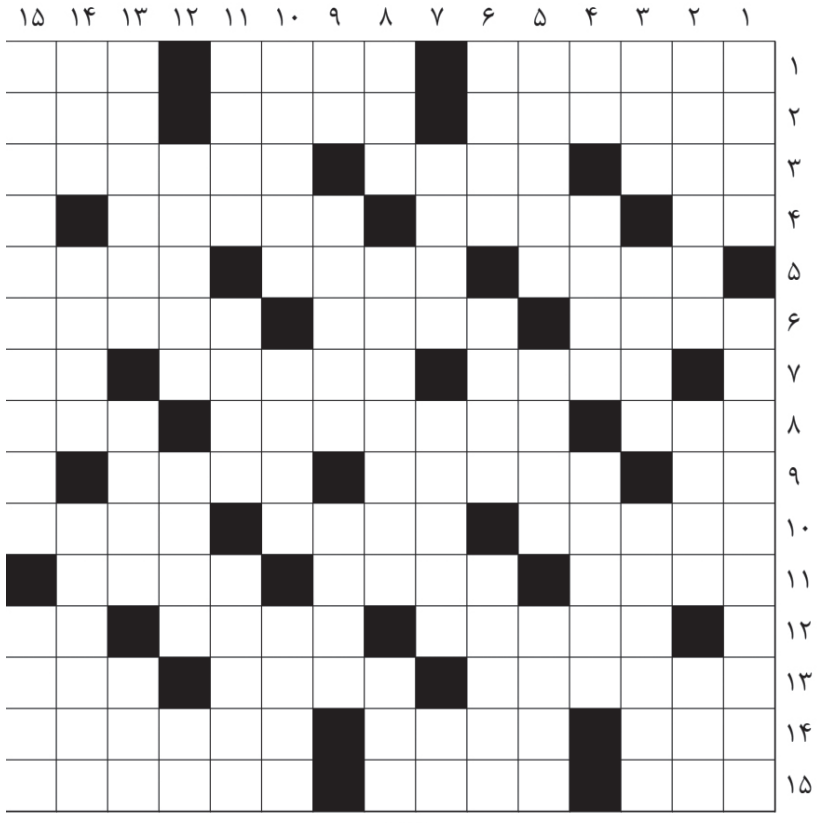
جدول ۵۴۶۰ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- از محصولات گوشتی فراوری‌شده- نوشیدنی میوه‌ای گازدار- شکاف سر قلم ۲- نوعی از فعل مضارع- سفر دسته‌جمعی- چاه جهنم ۳- فتنه‌ها- زاهد گوشه‌نشین- آنچه اولین بار ساخته می‌شود ۴- دانه معطر- قلعه تاریخی سمنان- زمین‌ها ۵- سخنور- منقضی- توانگر ۶- موضوع- از رهبران نهضت مبارزه منفی هندوستان- فرشته مهر در آیین زرتشتی ۷- واحد شمارش کاموا- جنبیدن پی‌درپی- رها ۸- طلای قالبی- ترکیبی از رنگ سبز و آبی که با درصد برابر با هم ترکیب شود- بدگویی در شعر ۹- سوسن زرد- رمان مشهور دافنه دوموریه- شهرآورد ۱۰- هدایت‌کننده- برداشت خاص از موضوعی- تخمک ۱۱- ماری بسیار سمی- نابودشونده- نوعی ماهی استخوانی دریای خزر ۱۲- ناتوانی در پرداخت بدهی به علت فقر- کرشمه- چای خارجی ۱۳- گناهکار- نام‌آور- مرغ سعادت ۱۴- دوستی- متعفن- وسیله نقلیه خیابانی تک‌نفره ۱۵- یک حرف و سه حرف- قائم به ذات- بار دیگر

عمودی:

۱- قهوه‌خانه مدرن- لوح گلی هخامنشی که سند تاریخی افتخار ایرانیان است ۲- معاشرت- قانع‌شده- سرپرست ۳- تا نگرید طفل هرگز ننوشد- گوشه‌ای در دستگاه ماهور- ترسیده ۴- آش- هدف تیراندازی- شعری مرکب از چهار مصراع ۵- ترساندن- بزرگ‌تر- زمان گذشته ۶- گردنده- بی‌دست‌وپا- نوعی خرما با پوست ضخیم ۷- از خطرناک‌ترین جانوران دریایی- ده هزار مترمربع- رایحه ۸- نیمکت کوچک کوسن‌دار- زبان رسمی برزیل- نامبارک ۹- مخفف اگر- فرنگ- داستانی نوشته آنتوان سنت اگزوپری ۱۰- فقر و بی‌چیزی- اهل یزد- حقه‌باز ۱۱- جامه پشمی دستباف- اداره‌کننده- نور اندک و ضعیف ۱۲- ضمانت‌کردن- معادل فارسی کابل- درون دهان ۱۳- واحد پول مجارستان- فیلمی ساخته رسول ملاقلی‌پور- لایه فیروزه‌ای پیرامون زمین ۱۴- کلمه پرسش- بالارفتن- وسیله اندازه‌گیری اختلاف پتانسیل ۱۵- زمان آخرالزمانی و نفس‌گیر نوشته روبر مرل- دستبند زنانه

حل سودوکو ۴۴۵۵

۷	۸	۴	۵	۲	۱	۶	۳	۹
۳	۲	۹	۸	۷	۶	۴	۱	۵
۶	۱	۵	۳	۹	۴	۷	۸	۲
۱	۳	۲	۶	۵	۸	۹	۷	۴
۸	۹	۶	۴	۱	۷	۵	۲	۳
۵	۴	۷	۹	۳	۲	۱	۶	۸
۹	۵	۸	۱	۶	۳	۲	۴	۷
۲	۶	۳	۷	۴	۵	۸	۹	۱
۴	۷	۱	۲	۸	۹	۳	۵	۶

۹	۲	۱	۷	۶	۸	۵	۳	۴
۶	۳	۷	۵	۴	۱	۸	۲	۹
۸	۴	۵	۹	۲	۳	۱	۷	۶
۴	۸	۶	۲	۱	۷	۳	۹	۵
۵	۱	۳	۸	۹	۶	۷	۴	۲
۲	۷	۹	۴	۳	۵	۶	۸	۱
۱	۶	۲	۳	۷	۴	۹	۵	۸
۷	۵	۴	۱	۸	۹	۲	۶	۳
۳	۹	۸	۶	۵	۲	۴	۱	۷

حل جدول ۵۴۵۹

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	س	ا	ح	ل	■	م	ن	چ	ن	ی	ق	■	خ	م	س
۲	ک	س	ی	ن	و	س	■	م	و	ت	و	ج	ی	پ	ی
۳	و	ت	د	■	ک	ا	ت	ب	■	ی	س	ن	ا	■	م
۴	■	ن	ر	س	ی	■	م	و	س	م	■	گ	و	د	ا
۵	س	ا	■	ا	ل	م	ا	■	م	ه	م	ل	■	ف	ن
۶	ن	د	ر	ت	■	ب	ر	ا	ی	■	ا	ی	س	ت	■
۷	گ	■	س	ر	م	ا	■	س	ر	ا	ن	■	ی	ر	ه
۸	پ	ا	ی	ا	ن	د	و	ر	ا	ن	ک	و	د	ک	ی
۹	ا	ب	د	■	ی	ا	س	ا	■	ج	ن	ا	ن	■	و
۱۰	■	ه	ن	و	ز	■	ا	ف	ق	ی	■	ه	ی	ک	ل
۱۱	ک	ا	■	ا	ی	ت	ی	■	د	ر	ه	م	■	ا	ا
۱۲	ا	م	ی	ر	■	ب	ل	و	غ	■	م	ه	و	ش	■
۱۳	ر	■	گ	ی	ش	ا	■	خ	ن	ی	ا	■	ص	ا	د
۱۴	ب	ر	ا	ز	ن	د	گ	ی	■	م	ی	ل	ل	ن	گ
۱۵	ن	ا	ن	■	ا	ل	ز	م	ا	ن	■	م	ت	ه	م

سودوکو سخت ۴۴۵۶

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۴		۷					
۲				۴				
۵	۸	۶			۳			
۱	۷			۶			۴	
	۲		۱		۷		۳	
	۹			۵			۱	۷
			۸			۴	۲	۶
				۳				۹
					۱		۵	

سودوکو ساده ۴۴۵۶

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۶	۵			۴			۹	۷
۸	۳	۴				۲	۵	
	۷		۵	۲	۸			
	۴				۹			
	۶	۸		۵		۹	۷	
			۴				۳	
			۶	۷	۴		۸	
	۹	۶				۷	۲	۵
۷	۸			۹			۶	۳